

της **Ματίνας Παπαχριστούδη**

Στις 2 του Μάρτη ξεψύχησε ο **22χρονος Μέμος**, ντελιβεράς των Mikel μετά από τραγικό ατύχημα στη γειτονιά μας. Ο 22χρονος δεν σκοτώθηκε επειδή ήταν μια «κακή στιγμή», όπως ισχυρίζεται η εργοδοσία. Και δεν ήταν ένα τυχαίο δυστύχημα. **Έγινε σε ένα δρόμο καρμανιόλα στην Ακαδημία Πλάτωνα**. Αν η σκληρή εργοδοσία των Mikel ευθύνεται μια για το θάνατο του 22χρονου, το κράτος και ο δήμος φταίνει δυο φορές για αυτόν. Γιατί πρόκειται για έναν προαναγγεληθέντα θάνατο στη γειτονιά της Ακαδημίας Πλάτωνος.

Στην οδό Αίμονος που στο ύψος της πολυαγοράς Τζάμπο στενεύει, στρίβει και ελίσσεται ανάμεσα σε ορατές παρανομίες της επιχείρησης και της διαχρονικής εγκληματικής αδιαφορίας του δήμου Αθηναίων εδώ και 47 χρόνια, έγινε το ατύχημα. Πόσοι δήμαρχοι έχουν περάσει από τον ύπατο θώκο της Αθήνας από τότε; Πόσοι σύμβουλοι δικομματισμού ζήτησαν την ψήφο των πολιτών του Κολωνού και της Ακαδημίας Πλάτωνα;

Κι όμως από το 1968 που εγκρίθηκε το Σχέδιο Πόλης στην περιοχή, ο δήμος και το υπουργείο Χωροταξίας, Περιβάλλοντος, κ.λ.π., **αρνούνται να το εφαρμόσουν**. Και φυσικά ο επιχειρηματίας, παλιός και νέος, ο κύριος Τζάμπο σήμερα, **έκλεισε τον υπό διάνοιξη δρόμο και τον μετέτρεψε σε ιδιόκτητο πάρκινγκ. Το βράδυ τοποθετεί μπάρες (παρانونόμως) και αλυσίδες**. Αν μπορούσε, που δεν μπορεί, θα έκλεινε ολοσχερώς το χώρο για να σφραγίσει την «ιδιοκτησία» του ως αποκλειστικά δικό του πάρκινγκ.

Προφανώς και τοποθετεί αλυσίδες γιατί είναι παράνομο να το κλείσει, αφού εκεί ακριβώς σχεδιάστηκε η διάνοιξη του δρόμου, όπως προβλέπει το Σχέδιο Πόλης. Ο δήμος Αθηναίων όμως αδιαφορεί και ο επιχειρηματίας αλωνίζει χωρίς έλεγχο, χωρίς αντίτιμο, χωρίς ευθύνη.

Καθημερινά, πρωί και βράδυ, δεκάδες παιδιά, μαθητές των κοντινών σχολείων, κολλάνε τοίχο- τοίχο, αφού δεν υπάρχουν πεζοδρόμια, αφού το Τζάμπο κλείνει τον «δρόμο», αφού η Αίμονος στενεύει και ελίσσεται ανάμεσα σε ιδιοκτησίες οι οποίες μπορούν να επεκτείνονται κατά πως θέλουν και επιθυμούν.

Δεκάδες μηχανάκια, ντελιβεράδες σαν τον **22χρονο Μέμο**, προσπαθούν να επιβιώσουν σηκώνοντας τις αλυσίδες του Τζάμπο για να περάσουν γρήγορα, να παραδώσουν, να είναι στο χρόνο που απαιτεί το αφεντικό.

Ο θάνατος του 22χρονου Μέμου μπορεί να καταχωριστεί ως μια ακόμη «δολοφονία», με αιτία την εγκληματική αδιαφορία κράτους και δήμου Αθηναίων. Και ελπίζουμε να είναι ο τελευταίος, ικανός να αφυπνίσει τουλάχιστον τους πολίτες, τους γονείς, τους νέους...

Πηγή: [ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΠΛΑΤΩΝΟΣ](#)